

I den Hensigt at undersøge, hvorvidt det ved *Overenskomst* mellem Arbejdernes og Arbejdsgivernes faglige Organisationer om Indførelse af en 40 Timers Arbejdsuge var muligt at tilvejebringe en bedre Fordeling af Arbejdet, havde Socialministeriet anmodet et i Henhold til Forligsmandens Mæglingsforslag af 10. Februar 1932 nedsat Udvalg om at gøre Indstilling vedrørende Spørgsmaalet om en Forkortelse af Arbejdstiden og Afskaffelse eller Begrænsning af Overarbejdet. Forligsmanden havde imidlertid meddelt, at det ikke havde været muligt at opnaa Enighed indenfor Udvalget. »Det er med Beklagelse« — hedder det videre — », at Regeringen saaledes maa konstatere, at det til Trods for den stadigt og voldsomt stigende Arbejdsløshed har vist sig umuligt ved Overenskomst mellem de faglige Organisationer at opnaa en frivillig og almindelig Arbejdstidsforkortelse. Regeringen er vel klar over, at en saadan Arbejdstidsforkortelse griber dybt ind i saavel Arbejdsgivernes som Arbejdernes Interesser, og at Lovgivning paa dette Omraade derfor maa ske med Lempe, men Regeringen er paa den anden Side . . . af den Opfattelse, at Spørgsmaalet om at søge Arbejdstiden nedsat ved *Lov* med stor Styrke maa melde sig, saafremt overenskomst-mæssige Resultater ikke kan opnaas.«

Da hele Spørgsmaalet, som nævnt, var under Overvejelse i den internationale Arbejdsorganisation, og da Resultatet af denne Drøftelse maatte antages at ville foreligge i den nærmeste Fremtid, havde Regeringen ikke ment at burde stille Forslag om en *almindelig* Arbejdstidsforkortelse, men nøjedes med at foreslaa Gennemførelsen af en *Arbejdstidsforkortelse ved visse offentlige og private Arbejder, der iværksættes i Anledning af Arbejdsløsheden*, da disse Arbejder netop og alene sættes i Gang til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden.

Lovforslaget havde da følgende Indhold:

Ved Arbejder, der iværksættes *af Staten til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden*, og ved Arbejder, der *med samme Formaal iværksættes af Kommuner eller af private, og til hvis Udførelse der ydes Laan eller anden Støtte af Staten*, maa *Arbejdstiden* for de paa vedkommende Arbejdsplads beskæftigede Arbejdere *ikke overskride 40 Timer ugentlig*.

For saa vidt angaar Arbejde, udført af en Virksomhed, der som Led i Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden i Henhold til *eventuel særlig Hjemmel* oppebærer Tilskud til Arbejdets Udførelse, træffer Socialministeren Afgørelse af, om paa-gældende Arbejde skal undergives Reglerne i nærværende Lovforslag, hvorved der særlig vil være at tage Hensyn til,